

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Danuta Kasprzyk

Protokolant sądowy: p.o. Paulina Dubicka

przy udziale oskarżyciela subsydiarnego (...) G. sp. j. reprezentowanego przez D. G. (1)

po rozpoznaniu w dniu 23.01. i 7.09.2020 roku sprawy

R. M. (1), syna A. i M. zd. W. urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 28 maja 2012 roku do końca czerwca 2012 roku w P. (...) oraz L., jako Prezes Zarządu Spółki z.o.o. Ł. z siedzibą w P. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził spółkę (...) s.j. z/s w L. (przyp. obecnie w P.) oraz jej wspólników B. G. (1) i D. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 507.248,11 zł, stanowiącej mienie znacznej wartości, uprzednio wprowadzając B. G. (1) i D. G. (1) w błąd, co do faktycznej woli wywiązania się z przyjętych ustaleń i ugody zawartej dnia 14.06.2012 roku mającej na celu zapłatę ze strony spółki z.o.o. Ł. na rzecz spółki (...) s.j. kwoty 507.248,11 zł za prace instalacyjne wykonane przez spółkę (...) s.j. podczas (...) w P., a których to ustaleń i ugody faktycznie nie zamierzał wykonać, dokonał dnia 27.06.2012 roku potrącenia wzajemnych wierzytelności pomiędzy Spółką z.o.o. Ł. i Spółką jawną (...), wynikających z wierzytelności przysługujących spółce (...) sp. z.o.o. wobec (...) G. sp. j. z tytułu: umowy (...) zawartej w dniu 24.10.2011 roku pomiędzy (...) G. s.j. z P. W. (1) (...), faktury VAT nr (...) RI z dnia 15.11.2011 roku wystawionej przez (...) sp. z.o.o. w W. oraz skonta obliczonego na podstawie aneksu nr (...) z dnia 6.02.2012 roku do umowy nr (...) z dnia 17.06.2011 roku na kwotę 11.700 zł, a które to wierzytelności zostały już uprzednio tj. dnia 31.05.2012 roku rozliczone w drodze negocjacji z wierzytelnością (...) G. sp. j. wobec (...) sp. z.o.o., działając tym samym na szkodę (...) G. s.j. z/s w L. oraz jej wspólników B. G. (1) i D. G. (1)

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

1. Oskarżonego R. M. (1) uniewinnia od stawianego zarzutu.
2. na podstawie § 11 ust. 1 pkt. 5 w zw. z § 12 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od oskarżyciela subsydiarnego (...) G. sp. j. z siedzibą w P. na rzecz oskarżonego R. M. (1) kwotę 1200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów ustanowienia obrońcy w sprawie.

SSO Danuta Kasprzyk

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 94/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	R. M. (1)	oskarżyciel substydniary zarzucił oskarżonemu R. M. (1) popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. polegającego na tym, że: w okresie od 28 maja 2012 roku do końca czerwca 2012 roku w P. (...) oraz L., jako Prezes Zarządu Spółki z.o.o. Ł. (...) z siedzibą	

w P. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził spółkę (...) s.j. z/s w L. (przyp. obecnie w P.) oraz jej wspólników B. G. (1) i D. G. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie co najmniej 507.248,11 zł, stanowiącej mienie znacznej wartości, uprzednio wprowadzając B. G. (1) i D. G. (1) w błąd, co do faktycznej woli wywiązania się z przyjętych ustaleń i ugody zawartej dnia 14.06.2012 roku mającej na celu zapłatę ze strony spółki z.o.o. Ł. (...) na rzecz spółki (...) s.j. kwoty 507.248,11 zł za prace instalacyjne wykonane przez spółkę (...) s.j. podczas (...) w P., a których to ustaleń i ugody faktycznie nie zamierzał wykonać, dokonał dnia 27.06.2012 roku potrącenia wzajemnych wierzytelności pomiędzy Spółką z.o.o. Ł. (...) i Spółką jawną (...), wynikających z wierzytelności przysługujących spółce (...) sp. z.o.o. wobec (...) G. sp. j. z tytułu: umowy (...) zawartej w dniu 24.10.2011 roku pomiędzy (...) G. s.j. z P. W. (1) (...), faktury VAT nr (...) RI z dnia 15.11.2011 roku wystawionej przez (...) sp. z.o.o. w W. oraz skonta

		obliczonego na podstawie aneksu nr (...) z dnia 6.02.2012 roku do umowy nr (...) z dnia 17.06.2011 roku na kwotę 11.700 zł, a które to wierzytelności zostały już uprzednio tj. dnia 31.05.2012 roku rozliczone w drodze negocjacji z wierzytelnością (...) G. sp. j. wobec (...) sp. z.o.o., działając tym samym na szkodę (...) G. s.j. z/s w L. oraz jej wspólników B. G. (1) i D. G. (1)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 17 czerwca 2011 roku pomiędzy (...) Sp. z.o.o. (dalej Ł.) z (...) G. s.j. (dalej (...)) została zawarta umowa nr (...) na mocy której Ł. jako generalny wykonawca inwestora (...) S.A. inwestycji obejmującej budowę obiektu hala C. H. P. zlecił (...) jako podwykonawcy wykonanie instalacji sanitarnych w ramach tej inwestycji. Umowa szczegółowo określała zakres robót, wzajemne obowiązki i uprawnienia stron, wynagrodzenie. Umowa ta była czterokrotnie aneksowana, aneksami nr (...) . Aneks nr (...) dotyczył płatności faktury FV (...) wystawionej przez (...). Z tytułu wykonania postanowień tej umowy pomiędzy stronami nie ma	zeznania D. G. (1)	k. 279v-284v w zw, z k. 36-37, 407-409 akt Ds	

sporu, w tym zakresie strony są rozliczone - wg. oświadczenia oskarżyciela.

W dniu 23 sierpnia 2011 roku firma (...) zamówiła w firmie (...) sp. z.o.o. wykonanie i dostarczenie wraz z uruchomieniem węzła cieplnego. Firma (...) w dniu 15.11.2011 roku wystawiła fakturę na kwotę 103.758 zł, otrzymała z (...) potwierdzenie dokonania przelewu i zamówiony towar wysłała na budowę. Okazało się następnie, że pieniądze na konto S. S. nie wpłynęły. W dniu 28 lutego 2012 roku S. S. skierowała do firmy (...) przedsądowe wezwanie do zapłaty. (k. 473-476). Dla realizacji zlecenia (...) zawarła również umowę nr (...) z firmą E. K. (...) na pod wykonanie instalacji do obiektu Hala C.. Z racji wykonanych prac P. W. (2) wystawił dwie faktury na kwoty 112.422,00 zł (faktura (...)) i 246.122,99 zł (faktura (...)).

W trakcie realizacji inwestycji, oprócz robót określonych umową (...) wyniknęła konieczność wykonywania przez (...) prac dodatkowych, wynikających min. z dodatkowych wymogów inwestora czy też warunków technicznych. Z racji wykonania tych prac dodatkowych (...) wystawił na rzecz Ł. dwie faktury (...). W dniu 15 lutego 2012 roku (...) sp.

z.o.o. zwróciła (...) G. s.j. faktury VAT nr (...) bez akceptacji i księgowania z uwagi na niezgodność z umową (...) (k. 275).

W dniu 21 lutego 2012 roku doszło do umowy cesji pomiędzy E. K. (...) reprezentowaną przez P. W. (2) a (...) Sp. z.o.o. reprezentowaną przez R. M., na mocy której Ł. nabył od firmy E. K. wierzytelność w łącznej kwocie 412.050 zł przysługującą tej firmie od (...) G. z racji wykonania umowy nr (...) na wykonanie instalacji do obiektu Hala C.. Wierzytelność ta obejmowała dwie faktury już wystawione na kwoty 112.422,00 zł (faktura (...)) i 246.122,99 zł (faktura (...)) oraz kwotę 53.505,01 zł na którą P. W. jeszcze faktury nie wystawił (k. 216). W tym też dniu 21 lutego 2012 roku B. G. (1) skierował do E. K. pismo zwracające fakturę nr (...) roku z uwagi na brak podpisów w protokole przerobowym (k. 339). W odpowiedzi koordynator ds. realizacji inwestycji E. K.(...) poinformował, że faktura (...) została wystawiona zgodnie z umową zawartą przez strony, na podstawie odbioru jednostronnego ponieważ (...) G. s.j. nie przystąpiła do odbioru prac w terminie. Wskazał, że faktura jest zasadna i wezwał do jej

uregulowania w terminie (k. 340).

W dniu 14 marca 2012 roku doszło do umowy cesji pomiędzy (...) sp.z.o.o. reprezentowaną przez D. K. a (...) Sp. z.o.o. reprezentowaną przez R. M., na mocy której Ł. nabył od firmy (...) wierzytelność w kwocie 103.758,00 zł przysługującą tej firmie od (...) G. z racji wykonania zamówienia z dnia 23.08.2011 r. S. S. pismem z dnia 15.03.2012 roku poinformował (...) o zbyciu wierzytelności.

W dniu 31 marca 2012 roku D. G. przesłał projekt ugody (k. 24), w którym zawarto stwierdzenie iż (...) wystawił Ł. faktury na łączną kwotę 4.070.030,69 zł oraz faktury VAT (...) nieuznane przez zamawiającego, ale strony postanawiają że faktury (...) wykonawca skoryguje do wartości O i wystawi zamawiającemu fakturę na łączną kwotę 344.389,75 zł obejmująca całość robót dotychczas nieobjętych fakturowaniem.

W dniu 3 kwietnia 2012 roku powstał protokół odbioru prac instalacji sanitarnych wykonanych przez (...) G. s.j., podpisany przez przedstawicieli stron, stwierdzający istnienie wad i usterek, których termin usunięcia ustalono

na 11.04.2012 roku. Pismem z dnia 16.04.2012 roku (...) zawiadomiła zamawiającego o usunięciu usterek. W dniu 10 maja 2012 roku postał dokument "Uwagi końcowe do prac (...)" podpisany przez przedstawicieli inwestora, wykonawcy i podwykonawcy wzywający do usunięcia wskazanych uwag. D. G. (1) zawiadomił o usunięciu uwag pismem z dnia 14.05.2012 roku.

Strony dążyły do rozliczenia budowy i ustalenia kwestii zapłaty za roboty dodatkowe. W połowie maja 2020 roku odbyło się spotkanie na którym R. M. (1) poinformował B. G. (1) i obecną na spotkaniu jego żonę iż firma (...) nie ma takiego budżetu aby zapłacić kwotę 400 000 zł za prace dodatkowe, że mogą rozmawiać o kwocie rzędu 200-300.000 zł. Do żadnych ustaleń wówczas nie doszło, po za tym iż B. G. oświadczył, że musi ponownie przejrzeć kosztorys by zdecydować czy kwotę tę może umniejszyć.

Pod koniec maja R. M. (1) zwrócił się do (...) by przygotowali pisemne końcowe rozliczenie inwestycji.

W dniu 28 maja 2012 roku B. G. (1) sporządził dokument "Rozliczenie końcowe dot. C. P."

stanowiące podstawę do rozliczenia z firmą (...). Zawarł w nim spis faktur - należności (...) względem Ł. na kwotę łączną 785.593,41 zł, oraz należności firmy (...) względem podwykonawców z tytułu realizacji tego kontraktu na łączną kwotę 482.634,00 zł. Dla niniejszego postępowania istotnym jest to, że firma (...) w dniu 28.05.2012 roku wiedziała o istnieniu zaległych i nie zapłaconych faktur na rzecz E. K., S. S., a jej przedstawiciele wiedzieli iż te dwie należności chcą rozliczyć w ramach ugody w ten sposób, by to firma (...) te należności pokryła, a umniejszyć to miało ich wynagrodzenie.

W dniu 31 maja 2012 roku doszło do kolejnego spotkania stron. Na spotkaniu z ramienia (...) obecni byli D. i B. G. (3). Wówczas R. M. (1) przedstawił dokument projekt ugody (k. 24) oraz uznania długu (k. 25). Na dokumencie uznania zapisane były wyłącznie kwoty i numery faktur, więc D. G. (1) nie wiedział czego one dotyczą. Wówczas R. M. (1) (zeznania świadka B. G. (1)) naniósł na tym dokumencie odręczne zapiski czego dotyczą te należności - nie zostały tam wymienione należności z tytułu faktur wystawionych przez E.

K. i S. S.. Następnie na dokumencie projektu ugody R. M. (1) poczynił zapisy, iż kwota 344.389,75 zł z VAT daje kwotę "423", ta będzie umniejszona o kwotę 119 (chodziło o łączną kwotę 119.000 z uznania długu) i firma (...) otrzyma "304". Z projektu tej ugody wynikało, że faktury za prace dodatkowe nr 3 i 4 zostaną skorygowane przez (...) do "0" i ta wystawi fakturę końcową na kwotę 344.389,75 zł netto. Do zawarcia ugody wówczas nie doszło. D. G. (1) zabrał projekty tych dokumentów i stwierdził, że muszą się nad tą kwestią zastanowić.

W wyniku analizy w firmie (...) doszli do wniosku, że skoro tak bardzo umniejszyli faktury za prace dodatkowe to chcą by Ł. dodatkowo zobowiązał się do zwolnienia kaucji gwarancyjnych wcześniej zatrzymanych.

W dniu 14 czerwca 2012 roku (k. 26) doszło do zawarcia pomiędzy stronami ugody, na mocy której strony dokonały końcowego ustalenia i rozliczenia wynagrodzenia (...). Strony zgodnie uznały, że (...) wystawiło na rzecz Ł. uznane faktury na łączną kwotę 4.070.030,69 zł oraz dwie faktury nieuznane o nr (...) i 4/212 na łączną kwotę 606.248,27 zł. Ustaliły,

że (...) skoryguje dwie powyższe faktury na O, a wystawi fakturę końcową obejmującą całość dotychczas nie objętych fakturowaniem robót na łączną kwotę 344.389,75 zł. Ostateczne rozliczenie i zaspokojenie wzajemnych wierzytelności stron nastąpi do dnia 30 czerwca 2012 roku. Nadto Ł. zobowiązał się rozliczyć kwotę 203.501,53 zł wynikającą z zatrzymanych kaucji gwarancyjnych, przy czym w tym zakresie strony ustaliły, iż Ł. rezygnuje z warunku dostarczenia gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej zgodnie z umową, a ustaliły że gwarancja bankowa lub ubezpieczeniowa zostanie dostarczona do Ł. do dnia 31.07.2012 roku,

W dniu 14 czerwca 2012 roku D. G. podpisał też dokument uznania długu wobec Ł. na kwotę łączną 119.000 zł, (bez należności wobec E. K. i S. S.). (k. 28)

W dniu 27 czerwca 2012 roku R. M. przesłał do (...) dokument „Oświadczenia o dokonaniu potrącenia”. Z treści dokumentu wynikało, że dokonuje potrącenia wierzytelności przysługujących Ł. wobec (...) i wymienił wierzytelności wynikające z faktur ujętych w dokumencie uznania długu na kwotę łączną 119.000 zł oraz trzy kolejne wierzytelności: na

kwotę 412.050 zł nabytą przez Ł. umową przelewu wierzytelności z dnia 21.02.2012 roku od firmy (...) (a wynikającą z umowy nr (...) zawartej w dniu 24.10.2011 roku pomiędzy (...) a P. W. (2)); na kwotę 103.758 zł przez Ł. umową przelewu wierzytelności z dnia 14.03.2012 roku od firmy (...) sp.z.o.o. (a wynikającą z faktury VAT nr (...) RI z 15.11.2011 roku wystawionej przez S. S.) oraz na kwotę 11.700 zł skonta obliczonego na podstawie aneksu nr (...) z dnia 6.02.2012 roku do umowy nr (...).

Potrącenie w/w wierzytelności z wierzytelnościami (...) wobec Ł. wynikającymi z tytułu wynagrodzenia z tytułu umowy o roboty budowlane stanowić miało ostateczne rozliczenie i zaspokojenie roszczeń o wypłatę dla (...) wynagrodzenia oraz roszczeń o zwrot kaucji gwarancyjnych.

W tym momencie D. i B. G. (4) poczuli się oszukani. Liczyli iż z końcem czerwca 2012 roku firma (...) dokona zapłaty kwoty wynikającej z zawartej ugody poprzez przelew należności na konto firmy (...). Na skutek dokonanego potrącenia (...) nie otrzymało kwoty ustalonej ugodą.

<p>Nakazem zapłaty z dnia 17 maja 2013 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział IX Gospodarczy w sprawie IX GNc 704/13 nakazał pozwanemu Ł. spółka z.o.o. zapłatę na rzecz powoda (...) G. s.j. kwoty 507.248,11 zł wraz ze wskazanymi odsetkami.</p> <p>Wyrokiem z dnia 10 grudnia 2013 roku sygn. akt. IX GC 847/13 Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział IX Gospodarczy utrzymał w mocy nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 17 maja 2013 roku w całości.</p> <p>Wyrokiem z dnia 9 lipca 2014 roku sygn. akt. I ACa 290/14 Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny uchylił nakaz zapłaty z dnia 17 maja 2013 roku i powództwo oddalił.</p> <p>Postanowieniem z dnia 28 lipca 2015 roku Sąd Najwyższy w sprawie II GSK 840/14 odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.</p>			
zeznania B. G. (1)			
zeznania M. F.	k. 285		
zeznania D. K.	k. 285v-287v w zw. z k. 471-473 akt Ds.		
zeznania świadka J. G.			
zeznania świadka J. J.	k. 443-444 akt Ds.		

zeznania świadka P. W. (2)	k. 418 akt Ds.		
dokumenty z akt Ds: zawiadomienie o przestępstwie (k. 3-8), projekt ugody z dnia 31 maja 2012 roku (k. 24), projekt uznania długu z 31 maja 2012 roku (k. 25), ugoda z 14 czerwca 2012 roku (k. 26-27), uznanie długu (k. 28), oświadczenie o dokonaniu potrącenia (k. 29-30), "Rozliczenie końcowe dot. C." (k. 38-39), nakaz zapłaty (k. 268), wyrok w sprawie IX GC 847/13 (k. 111), wyrok w sprawie I ACa 290/14 (k. 128), dokument przelewu wierzytelności pieniężnej (k. 216), umowa cesji (k. 218), umowa nr (...) wraz z aneksami (k. 236 i nast.), protokół odbioru (k. 260-261), zawiadomienie o usunięciu usterek (k. 262), dokument "Uwagi końcowe do prac (...)" (k. 263), zawiadomienie do odbioru końcowego (k. 264), pismo dot. braku akceptacji faktur (...) (k. 275), pismo E. K.z 29.02.2012 roku (k. 340), postanowienie SN (k. 345), dokumenty firmy (...) (k. 473-480)			
R. M. (1) ma 46 lat, ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest przedsiębiorcą, zarabia 249.000 zł rocznie. jest rozwiedziony, ma na	dane personalne	k. 279	

utrzymaniu dwoje dzieci, nie był karany			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania D. K.	Zeznaniom świadka D. K. sąd dał wiarę. W ocenie sądu są one obiektywne, wyważone i szczerze, świadek uczciwie przyznaje, iż pewnych szczegółów nie pamięta oraz że o pewnych sytuacjach wynikających z wykonania tego konkretnego zamówienia dla firmy (...) mógł nie wiedzieć ponieważ kwestiami związanymi z przyjmowaniem zamówienia i jego techniczną realizacją zajmowali się pracownicy	

firmy. Świadek opisał jak wyglądał proces produkcji i realizacji zamówienia. Nie wykluczył, iż wersja przedstawiona mu przez oskarżyciela subsydiarnego może być zgodna z prawdą. D. G. (1) potwierdził, że do firmy (...) przesłał potwierdzenie przelewu pieniędzy ale pieniądze te ostatecznie przelane nie zostały ponieważ polecenie przelewu wycofał. Co więcej przyznał, iż zrobił to celowo po to by uzyskać zamówiony węzeł bo od pana P. uzyskał informacje, iż ten wskaże mu adres odbioru dopiero gdy takie potwierdzenie przelewu firma uzyska. Wprawdzie oskarżyciel twierdzi, iż polecenie przelewu cofnął bo urządzenie było "niegotowe", ale jednocześnie twierdzi że je odebrał i na budowę zawiózł. Z zeznań świadka K. wynika, że płatność była wymagana do przystąpienia przez firmę (...) do uruchomienia układu urządzeń na terenie inwestycji, jako elementu składowego umowy i to zostało wykonane po uzyskaniu płatności od Ł..

Z punktu widzenia rozstrzygnięcia zarzutu karnego nie było dla sądu istotnym ustalenie czy firma (...) podstawnie czy bezpodstawnie zaniechała zapłaty na rzecz S.

		<p>S.. Istotnym było ustalenie wynikające z zeznań świadka oraz przedłożonych dokumentów, że do dnia zawarcia umowy cesji wierzytelności należność S. S. nie została uregulowana (co D. G. (1) potwierdził), nastąpiło zbycie wierzytelności przysługującej, a firma (...) o fakcie takiego zbycia została powiadomiona w marcu 2012 roku.</p>
zeznania M. F.	<p>zeznaniom świadka M. F. sąd dał wiarę ale okazały się przydatne wąskim zakresie. W okresie objętym zarzutem świadek pracowała jako główna księgowa w firmie (...), obecnie nie pracuje tam od 2014 roku i swoje zeznania opierała wyłącznie na własnej pamięci. Były więc one ogólne, pozbawione szczegółów. Zapamiętała jednak podwykonawcę firmę (...) dlatego, że był to praktycznie jedyny podwykonawca który pracował na zaliczkach od firmy Ł. (...) Pamiętała, że sprawdzała wydatkowanie pierwszej kwoty zaliczki w momencie gdy p. G. zgłosił się po zaliczkę drugą i stwierdziła, że pieniądze z pierwszej transzy zaliczki zostały wydane na cele związane z innymi działaniami firmy p. G., a nie na wydatki związane z budową. Nie pamiętała szczegółów rozliczeń firm,</p>	

	<p>ale pamiętała że z rozliczeniami był problem bo pan G. nie do końca rozumiał, że nie płacą pełnych kwot z faktur dlatego iż dokonują rozliczenia cesji. Potwierdziła, że również dokonywali płatności za firmę p. G. np. za dostawę materiałów. Świadek zeznała że faktury były nieprzyjmowane np. dlatego że zakres prac nie do końca był wykonany. Poznała dokument konta rozrachunkowego i wyjaśniła czynności wykonywane. Zaprzeczyła by na dokumencie k. 15 akt Ds odręczne zapisy były robione przez nią.</p>	
zeznania D. G. (1)	<p>Zeznaniom świadka zasadniczo sąd dał wiarę, są one niezmiernie szczegółowe, obszerne i w zasadniczej części stanowiły podstawę do ustalenia stanu faktycznego w sprawie oraz do jego oceny. Sąd kwestionuje tylko te wypowiedzi świadka, które są oczywiście niezgodne z pozostałymi dowodami w sprawie. Świadek zeznał np. że należności E. K. i S. S. potrącono w ugodzie z jego należnościami wynikającymi z rozliczenia końcowego – co nie jest zgodne z prawdą ponieważ przeczy temu treść dokumentu ugody z dnia 14.06.2012 roku i dokumentu jej towarzyszącego tj. uznania długu. Świadek zeznał, iż</p>	

podczas spotkania w dniu 31.05.2012 roku to pani F. wyszła z pomieszczenia z projektem dokumentu o uznaniu dług i następnie wróciła z nim, opisanym odręcznie – świadka zeznał „spodziewam się ze przez nią”. Świadek F. zaprzeczyła by na tym dokumencie były jej odręczne zapisy, a świadek B. G. (1) zeznał iż w trakcie spotkania zapisy te robił oskarżony. Świadek D. G. (1) musiał więc źle zapamiętać tę okoliczność.

Ponadto sąd stwierdził, iż świadek ma tendencję do nadinterpretowania zdarzeń i to w sposób nakierowany na przypisywanie oskarżonemu złej woli, a wręcz przestępczych zamiarów. Nieomal każdemu działaniu lub zaniechaniu oskarżonemu przypisuje zamiar oszukańczy. Bez wątplenia nie jest to świadek obiektywny.

zeznania B. G. (1)

zeznaniom świadka sąd zasadniczo dał wiarę. W ocenie sądu świadek zrelacjonował zdarzenia tak, jak faktycznie zapamiętał zarówno w zakresie faktów jak i intencji jakie towarzyszyły jemu i jego ojcu podczas rozmów z oskarżonym. Jego zeznania pozwoliły na odtworzenie stanu faktycznego. Jedyne

	<p>wątpliwości w zakresie prawdomówności świadka dotyczyły kwestii jego świadomości w zakresie długu posiadanego przez (...) względem E. K. oraz S. S. w dniu 14.06.2012 roku – o czym sąd pisze dalej.</p> <p>Na podstawie zeznań tego świadka sąd ustalił, iż na projekcie dokumentu uznania długu w dniu 31 maja 2012 roku to oskarżony robił odręczne zapisy.</p>	
zeznania świadka J. G.	<p>zeznaniom świadka J. G. sąd dał wiarę ale one zupełnie niewiele wniosły do sprawy. Świadek zeznał, iż w firmie (...) zajmowała się kwestiami technicznymi, a nie wystawianiem faktur czy kwestiami finansowymi. Tym zajmowali się jej mąż i syn. Świadek przekazała wiedzę jaką posiadała z relacji męża i syna, jak stwierdziła o kwestiach rozliczenia tego kontraktu rozmawiali w firmie i w domu. Sama jednak przyznała, nie zna żadnych szczegółów i faktycznie na szczegółowe pytania nie potrafiła odpowiedzieć. Świadek twierdzi np. że nie uczestniczyła w negocjacjach na temat ugody, podczas gdy B. G. (1) i D. G. (1) zgodnie twierdzą, iż w połowie maja 2012 roku w siedzibie Ł. na spotkaniu była obecna. Świadek</p>	

	stan swojej niepamięci wyjaśniła obecnym stanem zdrowia.	
zeznania świadka J. J.	zeznaniom tego świadka sąd też dał wiarę ale zeznania te w niewielkim zakresie okazały się przydatne. W zakresie meritum sprawy tj. wzajemnych rozliczeń storn świadek nie miała wiedzy ponieważ w tym okresie czasu (I połowa 2012) przebywała na zwolnieniu lekarskim, a następnie wychowawczym. Świadek pamiętała jednak firmę (...) jako firmę w kiepskiej sytuacji finansowej, działającą na zaliczkach. Stwierdziła iż pomimo przekazywania im zaliczek nie dostarczali materiałów na budowę, opisała sytuację w jakiej nie dostarczyli agregatu do chłodnictwa. Zdaniem świadka zaliczki firma przeznaczała na swoje potrzeby, a nie potrzeby budowy.	
zeznania świadka P. W. (2)	Zeznaniom świadka sąd dał wiarę nie znajdując podstaw do ich kwestionowania. Nie przedstawiono żadnego dowodu przeciwnego zadającego kłam treści zeznań świadka. Z zeznań tych wynika, iż to świadek jako właściciel firmy skontaktował się z oskarżonym i poprosił go o pomoc ponieważ firma (...) nie zapłaciła na czas jego należności.	

Wówczas oskarżony w imieniu firmy (...) zapłacił. Świadek nie pamiętał szczegółów rozliczeń. Tak naprawdę nie pamiętał nawet jaki dokument w tym zakresie podpisał. W szczególności nie pamiętał czy przed zawarciem ugody otrzymał z firmy (...) kwotę 112.000 zł. Zaprzeczył jakoby część należności pobrał dwukrotnie.

Sąd wierzy, że świadek po upływie 8 lat bez dokumentów nie jest w stanie pamiętać szczegółów rozliczeń z firmą (...). Zdaniem sądu nie ma żadnego dowodu pozwalającego przypisywać świadkowi złe intencje w zakresie rozliczenia wystawionych faktur. Gdyby nawet przyjąć, iż ugoda zawarta przez świadka z firmą (...) błędnie opiewała na całość należności, bez uwzględnienia uprzedniej zapłaty 120.000 zł to brak jest dowodów na działanie intencjonalne nastawione na pokrzywdzenie firmy (...), a tym bardziej na działania które miałyby nosić znamiona przestępczej zmyśli stronnicy ugody. Jeżeli oskarżyciel twierdzi, iż kwota 120.000 zł została zapłacona świadkowi "podwójnie" - raz poprzez rozliczenie z (...) a raz poprzez cesję z firmą (...), to nie jest to wystraszający powód do uznania przestępczych intencji

	świadka powiązanych z działaniem oskarżonego, zwłaszcza iż oskarżyciel nie wykazał by domagał się od świadka zwrotu kwoty 112.000 zł jako nienależnej z tytułu pokrycia całości należności przez Ł..		
	dokumentom zebranych w aktach sprawy sąd dał wiarę, ich treść nie była kwestionowana przez żadną ze stron		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
Odnosząc się sensu stricto do treści pisemnego zarzutu aktu oskarżenia stwierdzić należy iż opis czynu sformułowany został na tyle nieprecyzyjnie, że			

utrudnia lub uniemożliwia zrozumienie jego istoty

Z zarzutu wynika, iż w dniu 31 maja 2012 roku strony prowadzące pertraktacje w ramach rozliczenia inwestycji w P. - a więc Ł. i (...) ustaliły w drodze negocjacji, iż faktury wystawiane przez firmy E. K. i S. S. na rzecz (...) oraz kwota 11.700 zł wynikająca skonta obliczonego na podstawie aneksu nr (...) z dnia 6.02.2012 roku, zawartego do umowy nr (...) zostaną uregulowane w ramach rozliczeń przez firmę (...). Następnie w dniu 14 czerwca 2012 roku strony zawarły ugodę, której oskarżony z góry nie miał zamiaru wykonać i w tym zakresie wprowadził w błąd D. i B. G. (1) reprezentujących firmę (...) i w rezultacie zamiast wykonania przedmiotowej ugody dokonał w dniu 27 czerwca 2012 roku potrącenia wierzytelności przysługujących firmie (...) z tytułu nabycia w drodze cesji wierzytelności firm E. K. i S. S., doprowadzając w rezultacie pokrzywdzoną firmę do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci wynagrodzenia w kwocie wynikającej z ustaleń ugodowych z dnia 14 czerwca 2012r oku. Zamiar oskarżonego w tym zakresie miał datować się dniem 28 maja 2012 roku.

Wobec tak sformułowanego zarzutu sąd ustalił i ocenił jak następuje:

W dniu 28 maja 2012 roku B. G. (1) sporządził dokument "Rozliczenie końcowe dot. C. P.". W dokumencie tym na str. 2 zawarł należności firmy (...) względem jej podwykonawców, które nie zostały jeszcze pokryte i które firma (...) powinna podwykonawcom zapłacić w celu zakończenia rozliczeń tej inwestycji. Dokument ten powstał dla rozliczenia z firmą (...), a ze zgodnych zeznań pokrzywdzonych wynika, że spodziewali się iż w ramach uzgodnień i pertraktacji ugodowych te należności pokryje firma (...), podobnie jak kolejne wymienione na str. 2 tegoż dokumentu. Taki dokument celem przygotowania negocjacji przesłali oskarżonemu.

W dniu 31 maja 2012 roku doszło do spotkania stron, zresztą kolejnego w toku rozmów.

Po pierwsze jak wynika z zeznań D. G. (1) na tym spotkaniu nie doszło do żadnych ustaleń, rozliczeń. Na tym spotkaniu oskarżony przedstawił propozycję ugody wraz z dokumentem uznania długu, a przedstawiciele (...) uznali, że muszą przeanalizować tą propozycję. Nie jest

więc prawdziwa teza oskarżenia, iż strony w dniu 31 maja 2012 roku w drodze negocjacji rozliczyły wierzytelności wynikające z faktur E. K. i S. S. oraz skonta. Strony w tym dniu nie rozliczyły żadnych wierzytelności i wynika to nie tylko z zeznań świadka D. G. (1) ale również z treści dokumentów z dnia 31 maja 2012 roku, które pozostały w wersji projektów (bez podpisów stron).

Po wtóre w toku tego spotkania, po przedstawieniu D. G. (1) dokumentu uznania długu (k. 25) D. G. (1) stwierdził, iż z zapisów wyłącznie numerów faktur oraz kwot nie jest w stanie zorientować się jakich należności te zapisy dotyczą. Wówczas to oskarżony uczynił na tym dokumencie odręczne zapiski jakimi określił faktury: D., M., za okapy i zawory, za glikol, a następnie zapisał iż razem dają one kwotę 119.000 zł. Należy racjonalnie uznać, iż w tym momencie pokrzywdzeni dowiedzieli się, że wg propozycji ugody przedstawionej przez oskarżonego ugoda nie ma obejmować faktur E. K. i S. S.. Pozostaje pytanie dlaczego, skoro intencją pokrzywdzonych było rozliczenie tych faktur w ramach końcowego rozliczenia inwestycji, pokrzywdzeni kwestii tej

nie podnieśli i nie zażądali uzupełnienia dokumentu w tym zakresie ? Trudno racjonalnie przyjąć by w ciągu 3 dni od dnia 28 maja o należnościach tych zapomnieli lub by nie zauważyli ich braku w propozycji rozliczenia skoro te proponowane do rozliczenia zostały dokładnie opisane, a nadto zsumowana kwota 119.000 zł w sposób zdecydowany odbiegała od oczekiwań pokrzywdzonych wyrażonych w piśmie z dnia 28 maja 2012 roku. Nie sposób również uznać by w tym zakresie byli wprowadzani w błąd ponieważ dokładnie na dokumencie określono jakie faktury mają być rozliczone.

Po trzecie jak wynika z zeznań D. G. (1) propozycja ugody z dnia 31 maja 2012 roku była poddawana w firmie (...) analizie - tak więc nie było automatycznej zgody na proponowane zapisy, ale zgodę tę poprzedzała analiza czyli rozważania warunków proponowanej ugody. W wyniku tej analizy, która trwała do dnia 14 czerwca 2012 roku, panowie G. doszli do jednego tylko wniosku - że skoro w wyniku proponowanej ugody mają zrezygnować z wynagrodzenia wynikającego z faktur (...) za prace dodatkowe to jest to tak mocne

obniżenie ich roszczeń, że chcą by ponadto firma (...) zobowiązała się do zwolnienia kaucji gwarancyjnych. Znowu więc nie uwzględniali potrzeby rozliczenia w wyniku tej ugody kwot należnych firmom E. K. i S. S. oraz skonta. Dlaczego? Tego sąd nie ustalił bo tego pokrzywdzeni nie tłumaczą.

W dniu 14 czerwca 2012 roku doszło do podpisania ugody. Treść § 2 tej ugody była tożsama z treścią § 2 propozycji ugody z dnia 31 maja 2012 roku z dodatkowym ustaleniem, iż rozliczenie i zaspokojenie wzajemnych wierzytelności stron nastąpi do dnia 30.06.2012 roku. W ugodzie zawarto dodatkowy § dotyczący rozliczenia kaucji gwarancyjnych. Ugodzie tej towarzyszył dokument uznania długu - o treści tożsamej co propozycja z dnia 31 maja 2012 roku.

Reasumując w trakcie negocjacji stron w okresie od maja do dnia 14 czerwca 2012 roku nie nastąpiło rozliczenie wierzytelności wynikających z faktur wystawianych przez S. S. i E. K. oraz skonta. Takie były początkowo intencje pokrzywdzonych, ale sąd nie ustalił z jakich powodów nie zostały zrealizowane, dlaczego pokrzywdzeni w toku negocjacji tych kwestii nie

podnosili. Nie może sąd uznać, iż pokrzywdzeni zostali wprowadzeni w błąd przez oskarżonego, w ten sposób iż on tych należności w dokumencie uznania długu nie zawarł dlatego, że sąd nie może przyjąć nawet tego, iż pokrzywdzeni pozostawali w błędzie. Pokrzywdzeni wiedzieli, iż te należności pozostają nierozliczone, trudno racjonalnie przyjąć by przez okres trzech dni o nich zapomnieli, a następnie przez okres kolejnych 2 tygodni analizy propozycji ugody też nie dostrzegli braku propozycji ich rozliczenia.

W tak ustalonym stanie faktycznym sąd nie wie, na czym miał polegać i w jaki sposób miał wyrażać się zamiar oskarżonego niewywiązania się z warunków ugody z dnia 14 czerwca 2012 roku. Wyrazem tego zamiaru nie może być fakt, iż pokrzywdzeni spodziewali się rozliczenia w postaci przelewu pieniędzy na konto, a oskarżony dokonał tego rozliczenia poprzez potrącenie. Potrącenie w dniu 27 czerwca 2012 roku zostało wykonane skutecznie i prawidłowo, co potwierdził również wyrok sądu cywilnego. Wyniki postępowania karnego również nie doprowadziły do ustalenia by czynność potrącenia z dnia 27 czerwca 2012 roku miała być nieprawidłowa.

W szczególności nie sposób przyjąć, iż w dniu 27 czerwca 2012 roku oskarżony rozliczył te dwie należności "powtórnie". Pokrzywdzeni wiedzieli, że należności firm E. K. i S. S. nie zapłacili i wiedzieli że nie objęli ich ugodą z dnia 14 czerwca 2012 roku ani żadnymi innymi ustaleniami wynikającymi z rozmów poprzedzających tę ugodę.

W toku przesłuchania D. G. (1) w ocenie sądu została przedstawiona nieco odmienna koncepcja sprawstwa i zamiaru oskarżonego niż ta, która została opisana w zarzucie.

Mianowicie zdaniem pokrzywdzonego zamiar umyślny oszukania go powstał już w marcu 2012 roku gdy oskarżony kupił w drodze cesji wierzytelności od firm E. K. i S. S. (a być może nawet wszedł w oszukańcze w swym zamiarze porozumienie w tym zakresie ze świadkami K. i W.), fakt cesji przed pokrzywdzonym ukrył i tym samym pokrzywdzony w dniu 14 czerwca 2012 roku podpisując dokument uznania długu był przekonany, że w ten sposób rozlicza wszystkie długi z Ł., obejmujące kwotę 119.000 zł. Dlatego zdecydował się zrezygnować z wynagrodzenia tytułem faktur (...). O fakcie zawarcia umów cesji

dowiedział się dopiero w dniu 27 czerwca 2012 roku, gdy oskarżony dokonał potrącenia. Dodatkowymi elementami które w jego ocenie świadczą o oszukańczym zamiarze oskarżonego były: nabycie przez Ł. od firmy E. K. wierzytelności w kwocie 412.000 zł, podczas gdy firma (...) uprzednio rozliczyła już kwotę 112.000 zł i wierzytelność wynosiła kwotę 299.000 zł; zażądanie przed dniem 27 czerwca 2012 roku podpisania dokumentu zrzeczenia się przez firmę (...) wszelkich dalszych roszczeń wobec Ł. oraz inwestora tj. firmy (...), które zostało na pokrzywdzonym niejako wymuszone ponieważ oskarżony stwierdził, że jak D. G. tego dokumentu nie podpisze to firma (...) nie dostanie zapłaty od inwestora, a tym samym nie rozliczy się z firmą (...) (ze szczególnym podkreśleniem formy załatwienia tej kwestii – przysłaniem kuriera z pismem do natychmiastowego podpisu).

Abstrahując nawet od tego, iż jest to odmienna od zawartej w pisemnym akcie oskarżenia koncepcja oskarżenia, zakresu winy i sposobu sprawstwa oskarżonego oraz od tego że trudno byłoby sądowi wykazać oskarżonemu winę ponad wszelką

wątpliwość skoro nawet oskarżyciel nie wie dokładnie kiedy i jaki sposób został prowadzony w błąd, to okoliczności przedstawione przez D. G. (1) również nie znalazły potwierdzenia w materiale dowodowym.

Oskarżony działając w imieniu firmy (...) zawarł umowy cesji z inicjatywy świadków K. i W.. To kierujący tymi firmami byli zainteresowani tym by otrzymać zapłatę za dostarczone urządzenia - zapłatę której nie otrzymali od (...). Firma (...) była zainteresowana w rozliczeniu z firmami E. K. i S. S. ponieważ była zainteresowana jako generalny wykonawca w terminowym realizowaniu umowy zawartej z inwestorem, a dotrzymanie tych terminów mogło być zagrożone w sytuacji gdyby firma (...) nie uregulowała należności podwykonawcom. Ci bowiem nie dokonaliby uruchomienia urządzeń na placu budowy, co wprost wynika z zeznań świadków. Brak jest dowodów na okoliczności iż oskarżony zawarł te umowy cesji nie po to by realizować inwestycję w sposób niezakłócony, ale po to, by okoliczność tę przed pokrzywdzonymi ukryć a następnie wykorzystać w

oszukiwaczym celu przy rozliczeniu.

W świetle zebranych dowodów sąd ma wątpliwości również co do tego czy wspólnicy firmy (...) faktycznie dowiedzieli się o umowach cesji dopiero w dniu 27.06.2012 roku i pozostawali w przekonaniu, iż firma (...) nadal jest dłużnikiem firm E. K. i S. S.. Tak sprawę stawia D. G. (1), ale B. G. (1) już nie. B. G. (1) zeznał, że według jego wiedzy na dzień zawarcia ugody z Ł. firmom (...) i S. S. kwoty te się należały, ale nie potrafił odpowiedzieć na pytanie czy w tym momencie firma (...) była dłużnikiem tych firm czy też nie. Stanowisko świadka jest niezrozumiałe, by nie powiedzieć wręcz kuriozalne. Jeżeli świadek nie wiedział o zawartych umowach cesji to jego odpowiedź winna być jedna: TAK, firma (...) w dniu 14.06.2012 roku była dłużnikiem E. K. - S. S. ponieważ ich faktur do dnia 14.06.2012 roku nie zapłaciła. Jeżeli świadek wiedział o zawartych umowach cesji to jego odpowiedź też winna być jedna: NIE, firma (...) w dniu 14.06.2012 roku była dłużnikiem E. K.- S. S. ponieważ wierzycelności te nabył Ł. i względem nich byliśmy zobowiązani. Dlatego odpowiedź świadka sąd ocenia jako nieszczerą, jako próbę ukrycia

faktów dla oskarżenia niewygodnych. Ponadto jeżeli w dniu 28 maja 2012 roku pokrzywdzeni chcieli by należności wynikające z tych faktur rozliczyć z Ł. to niezależnie od tego czy wiedzieli o umowach cesji czy też nie, chcieli by Ł. przejął na siebie te zobowiązania - tak jak przejmował inne, ustalono bowiem że w toku realizacji inwestycji Ł. regulował należności wobec podwykonawców czy dostawców (...) bo ta nie miała płynności finansowej. Po ich uregulowaniu przez Ł. pozostawały one do rozliczenia z firmą (...) i obie strony to akceptowały. Tak więc kwestia wiedzy czy też braku wiedzy pokrzywdzonych o dokonanych cesjach jest drugorzędna.

Już zupełnie dla porządku sąd zauważa, że wspólnicy firmy (...) nie musieli być obecni przy zawieraniu umów cesji pomiędzy Ł. a ich podwykonawcami, nie istniał prawny obowiązek zawiadomienia ich o tej czynności ani przez wierzyciela zbywającego ani nabywającego, świadek K. zeznał iż takiego powiadomienia S. S. dokonało, a nadto mało prawdopodobnym jest by pokrzywdzeni w okresie od marca 2012 roku do czerwca 2012 roku nie zorientowali się, że urządzenia dostarczone na

plac budowy przez w/
w firmy są zamontowane
i działają, a firmy te
nie domagają się od
nich zapłaty. Poza bowiem
jednym wezwaniem do
uregulowania należności
od firmy E. K., wysłanym
przez kierownika tej
firmy na budowie w
czasookresie zawieranej
przez właściciela firmy
umowy cełsi, firma (...)
nie otrzymywała wezwań o
zapłatę tych należności.

Ponadto w ocenie
sądu wskazana kwota
507.248,11 zł nie stanowi
kwoty jaką pokrzywdzeni
niekorzystnie
rozporządzili w
rozumieniu przepisu art.
286 k.k., ale jest to
kwota jaką pokrzywdzeni
spodziewali się uzyskać
tytułem zapłaty na
podstawie treści zawartej
ugody. Nie są to pojęcia
tożsame. Przyjmuje się, iż
niekorzystne
rozporządzenie mieniem
w rozumieniu przepisu art.
286 § 1 k.k. nie musi
oznaczać uszczerbku w
majątku pokrzywdzonego
ale może wyrażać się też
w utracie przysługujących
pożytków. W realiach
tej sprawy zdaniem
sądu można by jedynie
rozważać czy
niekorzystnym
rozporządzeniem
mieniem nie była suma
kwot wynikających z
faktur (...) – z
tych bowiem kwot
pokrzywdzeni
zrezygnowali, a więc

te korzyści na skutek wprowadzenia w błąd mogli utracić. W tym zakresie konieczne jednak byłoby wykazanie przez oskarżyciela, że poniósł z własnego majątku wszystkie nakłady na realizację prac objętych fakturami (...). Tego oskarżyciel nie dowodził, a jest to wątpliwe przy ustaleniu iż na realizację prac firma (...) otrzymywała zaliczki, co do których nie wykazano jak zostały rozliczone. W wyniku ustaleń podanych przez sąd powyżej ustalenie tej kwestii przed sądem stało się zbędne.

Sąd chcąc ustrzec się przed zarzutem braku rozważenia wszelkich aspektów sprawy podaje, iż rozważał podnoszone przez D. G. (1) kwestie poboczne, które zdaniem sądu dla rozstrzygnięcia w tej sprawie nie były istotne. Np. świadek szczegółowo opisuje problemy jakie firma (...) miała z wykonaniem umowy, a dla rozstrzygnięcia w sprawie istotnym jest to że umowa ostatecznie została wykonana, świadek opisuje sposób częściowego rozliczenia z firmą E. K. i podnosi, że umowa cesji E. K. a Ł. błędnie rozliczała kwotę 412.00 zł – dla rozstrzygnięcia zagadnień karnych istotny był fakt istnienia długu (...) w

<p>związku z tą umową, co nie było kwestionowane, a kwestia prawidłowości lub nieprawidłowości rozliczeń tych 3 firm względem siebie winna być rozstrzygana przez strony na podstawie umów lub w drodze procesu cywilnego.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	<p>sąd zasądził zwrot kosztów obrony na rzecz oskarżonego w związku z wnioskiem złożonym przez jednego z obrońców</p> <p>przez przeoczenie sąd nie orzekł o kosztach postępowania sądowego - postanowienie w tym zakresie zostanie wydane w trybie art. 626 k.p.k. po uprawomocnieniu wyroku</p>	
7. Podpis		
SSO Danuta Kasprzyk		